

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 378: Tam Chương Tiêu Trừ, Tam Thân Viên Hiện

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 032)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thử thị linh nhân, cố danh tư nghĩa, nhân danh hội thể. Yếu tri kinh nghĩa, giai thị ung vô sở trụ. Sở dĩ cấp đương đoạn trừ ngã kiến, tắc phiền não chương trừ. Nhi nghiệp chương, báo chương, diệt tùy chi nhi giai trừ hỷ. Tam chương tiêu trừ, tắc Pháp, Báo, Ứng, tam thân viên hiện.】

(Dịch nghĩa: Đây là bảo người, nhìn tên nghĩ nghĩa, nương danh mà hội nhập bản thể. Cần biết nghĩa kinh, đều là “ung vô sở trụ” (nên không có chỗ trụ). Cho nên phải gấp đoạn trừ Ngã kiến, thì phiền não chương tự trừ. Nghiệp chương, báo chương, cũng theo đó mà đều trừ vậy. Tam chương tiêu trừ, thì Pháp thân, Báo thân, Ứng thân, ba thân hiện ra tròn đầy.)

Đoạn này giải thích lời giáo giới của Đức Thế Tôn đối với chúng ta, dạy chúng ta từ nơi đề mục của Kinh mà phải liên tưởng đến nghĩa lý được giảng trong bộ Kinh này, đây là công phu bước đầu. Chúng ta thường nói “thọ trì đọc tụng”, đây là công phu ở mức độ thấp nhất. Nếu không thể từ đề kinh mà liên tưởng đến nghĩa lý bên trong, những lời giáo huấn được khai thị trong đó, thì chúng ta dù có đọc tụng cũng chẳng đạt được lợi ích bao nhiêu.

Nếu là người có công phu sâu hơn một chút, thì sẽ “nhân danh hội thể” (nương danh tự mà hội nhập bản thể), đây là người thọ trì thâm sâu. Cũng giống như Lục Tổ Huệ Năng Đại Sư của Thiền Tông ngày xưa, khi nghe Ngũ Tổ giảng *Kinh Kim Cang*, giảng đến câu “**Ứng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm**”. Thật ra mà nói, nếu xét trên mặt kinh văn, Ngũ Tổ đại khái chỉ mới giảng đến một phần tư, thì Ngài đã khai ngộ rồi, đã minh tâm kiến tánh. “Thể” chính là tâm tánh, “nhân danh hội thể” là điều mà Đại Sư Huệ Năng đã làm được.

Tại sao Ngài làm được? Ý nghĩa này chúng ta ở phần trước cũng từng hé lộ, đó là do Tam học (Giới - Định - Huệ), Tam huệ (Văn - Tư - Tu) viên dung

thành một thể, nên mới có thể nhập vào cảnh giới này. Hôm nay chúng ta nghe kinh, nếu có thể làm được “nhìn tên nghĩ nghĩa” (cố danh tư nghĩa) thì cũng đã khá lắm rồi, coi như quý vị không uổng công niệm, quý vị còn có thể nhớ đến những lời dạy trong kinh điển, phát nguyện y giáo phụng hành.

Mà lời khai thị quan trọng nhất của bộ kinh này, chính là **“Ung vô sở trụ”** (Nên không có chỗ trụ). Câu nói này trong bộ kinh này, có thể nói là câu kinh văn cốt yếu nhất từ đầu đến cuối. Chúng ta thấu hiểu việc này, nhất định cũng có thể liên tưởng được rằng: *Kim Cang Bát Nhã* là trung tâm của sáu trăm quyển *Đại Bát Nhã*, mà “Vô trụ” đã là hạt nhân của *Kim Cang Bát Nhã*, thì đương nhiên cũng là trung tâm của sáu trăm quyển *Đại Bát Nhã*.

Từ đó cho thấy, tầm quan trọng của hai chữ “Vô trụ”, chúng ta cần phải nghiêm túc thực hành. “Vô trụ” chính là không chấp trước, không chấp trước Pháp tướng, không chấp trước Phi pháp tướng, Không và Hữu hai bên đều chẳng trụ, đây chính là Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật. Nếu quả thật chẳng trụ, thì sẽ giống như hiệu quả được nói bên dưới, có thể được một phần hay hai phần “không trụ”, quý vị liền đạt được một phần hay hai phần lợi ích, đúng thật gọi là “phiền não nhẹ, trí huệ lớn”, đây là lợi ích chân thật. Đại sư Huệ Năng tại sao có thể minh tâm kiến tánh? Ngài quả thực là sau khi nghe xong liền thấu hiểu, Không và Hữu hai bên thấy đều buông xuống, đây là chỗ cao minh. Thật sự buông xuống được, vừa nghe liền khai ngộ, vừa ngộ liền buông xuống, vừa buông xuống liền chứng quả.

“Cho nên gấp phải đoạn trừ ngã kiến” (Sở dĩ cấp đương đoạn trừ ngã kiến), chúng ta phải xem việc này là việc tối quan trọng, là việc cần phải mau chóng thực hiện, quyết định không thể có mảy may chậm trễ, phải gấp rút mà làm. Đoạn trừ Ngã kiến, xét trên kinh văn mà nói, chính là phải hạ công phu ngay nơi: Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng.

Ngã kiến, Ngã tướng nếu đã đoạn rồi, thì Tứ tướng, Tứ kiến thấy đều đoạn hết, một thứ đoạn thì tất cả đều đoạn, Phiền não chướng trừ rồi; chẳng những Kiến tư phiền não không còn, mà Trần sa phiền não cũng đoạn luôn. Trần sa phiền não nằm ở đâu? Nằm ở Chúng sanh tướng, ở Thọ giả tướng; Vô minh phiền não nhất định cũng phá được vài phần, bốn mươi một phẩm vô minh cũng có thể phá được một phần, hai phần.

Cho nên, Nghiệp chướng tiêu rồi, Báo chướng cũng tiêu luôn. Nghiệp chướng là Kiến tư phiền não, Báo chướng là quả báo trong lục đạo luân hồi.

Báo chúng trừ rồi, nghĩa là quý vị đã vượt thoát lục đạo luân hồi, không còn ở trong luân hồi nữa, đã liễu sanh tử xuất tam giới. Thân thể này tuy vẫn còn, điều đó không sao cả, chứ không phải nói chúng đắc cảnh giới này là người đó phải chết ngay, không phải cách nói như vậy, mọi người chớ có hiểu lầm.

Chúng đắc cảnh giới này, xin thưa với quý vị, sanh tử không còn nữa, lục đạo luân hồi không còn nữa, thân thể chúng ta vẫn còn ở thế gian này, nhưng ở thế gian này là thân Bồ Tát. Người đời thường nói “lắc mình một cái liền biến hóa”, cái thân này của chúng ta không cần lắc cũng đã biến đổi rồi, liền từ phàm phu biến thành Bồ Tát, Bồ Tát thừa nguyện tái lai. Trụ ở thế gian này, lâu hay mau là tùy ý, muốn ở thêm vài năm cũng chẳng ngại gì, muốn đi ngay lập tức thì đi được ngay, tự tại đến như vậy đó.

Bạn trụ ở thế gian này lâu hay mau, Bạn chẳng vì điều gì khác, Bạn đối với thế gian này chẳng mảy may lưu luyến, lâu hay mau là do duyên, là ở phía chúng sanh. Chúng sanh có cảm, thì Bạn trụ thêm một thời gian; khi cơ duyên đã tận - “tận” nghĩa là chúng sanh đối với Bạn không tin tưởng, không chịu theo Bạn tu học - thì Bạn ra đi, đến thế giới phương khác. Lúc bấy giờ, không gian sinh hoạt của Bạn đã mở rộng rồi, tận hư không khắp pháp giới là không gian sinh hoạt của Bạn.

Thế giới nào có duyên thuận thực, Bạn liền hiện thân ở thế giới đó. Giống như *Phẩm Phổ Môn* đã nói, cần dùng thân gì để độ thoát, Bạn liền hiện thân đó. Không chỉ hiện một thân, nếu như có rất nhiều thế giới mà cơ duyên của chúng sanh đều chín muồi, Bạn có thể hiện rất nhiều thân, “tùy tâm ứng lượng”. Như *Kinh Phạm Võng* đã nói: “Thiên bách ức hóa thân Thích Ca Mâu Ni Phật”. Quý vị nếu nhập vào cảnh giới này thì là ngàn trăm ức hóa thân, đâu phải chỉ là một thân!

Phàm phu chúng ta không có cách nào, không thể phân thân, không thể hiện ra cái thân thứ hai, vì sao vậy? Bởi vì chấp trước cái thân này là “Ta”. Thân này là Ta, đương nhiên cái thân khác không phải là Ta, cho nên quý vị cứ mãi ôm chặt, chết cứng nơi cái thân này, thật đáng thương! Phá được Tứ tướng, không còn Ngã tướng, không còn Ngã kiến, “vô ngã” rồi, cho nên cái “Ta” ấy mới có thể hiện vô lượng vô biên thân, đạo lý là ở chỗ này, đây mới gọi là thật sự tiêu nghiệp chướng.

Kinh Kim Cang tiêu nghiệp chướng đặc biệt hiệu quả, vấn đề là quý vị phải thật sự đi làm, chứ không phải đem câu “Ứng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” niệm

vài biến là tiêu được đâu. Niệm vài biến không tiêu được, niệm mười vạn biến cũng không tiêu được, phải thật sự làm cho được, thì mới tiêu trừ, tiêu trừ rồi liền được đại tự tại.

“**Tam chương tiêu trừ, Tam thân viên hiện**”. Chú ý chỗ này, “viên hiện” (hiện ra tròn đầy). Thế nào gọi là Viên? Một tức là Ba, Ba tức là Một, như vậy mới là Viên. Chỉ cần Tứ tướng, Tứ kiến vừa phá, xin thừa với chư vị, như tôi vừa nói, thân này của chúng ta vẫn còn ở thế gian, cũng giống như Lục Tổ Huệ Năng vậy. Ngài Huệ Năng khai ngộ kiến tánh năm 24 tuổi, tuổi tác không lớn, chúng ta thấy trong *Kinh Pháp Bảo Đàn*, Ngài đắc pháp ở Hoàng Mai năm 24 tuổi. Sau khi đắc pháp, cái thân đó của Ngài chính là Tam thân viên hiện.

Thân hiện tại của chúng ta là nghiệp báo thân, sau khi Bạt giác ngộ, Thân kiến không còn nữa, Ngã kiến và Ngã tướng đều phá rồi, cho nên liền chuyển nghiệp báo thân thành Tam thân viên mãn. Thân này chính là Báo thân Tự thọ dụng của Bạt, cũng là Báo thân Tha thọ dụng, đối với tất cả chúng sanh mà nói thì đó là Ứng hóa thân, đối với bản thể của Bạt mà nói thì đó là Thanh tịnh Pháp thân. Một tức là Ba, Ba tức là Một. Lợi ích này vô cùng thù thắng, thật sự bất khả tư nghì.

Sau thời Đại sư Huệ Năng, chẳng phải là không có người kiến tánh, nhưng không có ai thông khoái, nhanh chóng và thù thắng như Đại sư Huệ Năng, điều này quả thật là không có. Tuy nhiên trong quá trình tu học, nhờ dày công mài giũa, thì triều đại nào cũng xuất hiện vài bậc [chứng ngộ], thật là điều khó làm mà làm được (nan năng khả quý). Đạo lý trong đó, chính là những điều chúng ta thường nói: **Nhìn thấu, Buông xuống** (Khán phá, Phóng hạ). Có phải là thật sự nhìn thấu, thật sự buông xuống hay không. Mà *Kim Cang Bát Nhã* từ đầu đến cuối cũng chính là dạy chúng ta nhìn thấu, buông xuống.